

D wars door die donkere nacht klonk een hartverscheurende kreet. 'Ahhhh!' Een kreet die de wind ontwaakte. Toen de wind opstond, blies ze die kreet met alle kracht die ze bezat naar alle Wijzen van de Wereld.

In diezelfde nacht dat de warme Afrikaanse wind hen wakker maakte, droomden zij over Ubuntopia: de wereld die ze samen wilden maken. Ze wreven in hun oude ogen en kwamen langzaam hun warme bed uit. Deze wijze mannen en vrouwen trokken hun lange wijde mantels aan en pakten hun praatstokken. Het was hoog tijd voor overleg. Zo snel als hun oude benen het toelieten, beklommen ze de magische piramides, de tafelbergen en andere heilige plateaus die de aarde met elkaar verbond.

Op die indrukwekkende hooggelegen plaatsen, waar de mist niet bij kon, wachtte de wind hen ongeduldig op met de hartenkreet van Yaro, de jonge geitenhoeder. Tot voor kort was er in zijn dorp niets aan de hand. De oogsten waren groot. Er was voldoende eten voor iedereen. Het dorp had een bron die hen voorzag van al het water dat ze nodig hadden. Iedereen zwom er graag en de vrouwen wasten er samen de kleren. De mensen waren gelukkig.

Maar de bron begon te verijzen. Al snel was er geen water meer en verdorde de akkers. De voorraden waren snel op. Tot overmaat van ramp verdween het dorp meer en meer in een meedogenloze mist. De dorpsbewoners verkleumden langzaam en kwamen hun huizen niet meer uit.

Yaro was er wanhopig van geworden. Daarom slaakte hij, in alle eenzaamheid op de bergtop waar hij zijn geiten naartoe had gebracht, een enorme kreet, die de Wijzen van de Wereld had bereikt. De Wijzen wisten genoeg. In opperste concentratie, met de handpalmen naar boven gericht en het gezicht hooggeheven naar de immense sterrennacht, brachten zij hun gedachten en krachten bijeen voor overleg, over de hartenkreet die hen had bereikt: er was weer een dorp het slachtoffer van de mist.

Lang hoefde het overleg van de Wijzen niet te duren. Ze wisten allemaal wat er moest gebeuren. Balla de Griot, beschermer van verhalen en legenden, hun strijder tegen de alsmaar oprukkende mist, moest snel op reis gestuurd worden naar het dorp van Yaro. Er was geen tijd te verliezen. Het was een heel grote en belangrijke opdracht.

Nee, het duurde nog wel even voordat Ubuntopia er was...

Het begon al te schemeren. Yaro, de jonge geitenhoeder, besloot samen met de geiten zoals vaker te overnachten op de berg. Daar kon hij zijn gedachten de ruimte geven. Hij dreef de kudde bijeen voor de nacht, at een beetje en nestelde zich vervolgens bij hen. Het kon 's nachts nogal afkoelen. De geiten gaven hem gelukkig wat warmte.

De mist had genadeloos toegeslagen in het dorp. De zon wist het dorp niet meer te bereiken. De mensen zagen elkaar niet meer. Iedereen bleef binnen om maar een beetje warm te blijven. Het ooit zo zorgeloze dorp kende nu kou, eenzaamheid en verdriet.

De mist lachte de zon vierkant uit.

Het was pikkedonker. Yaro zag alleen nog maar de maan flonkeren aan de hemel. Zijn geiten sliepen door alsof er niets aan de hand was. Hoe kon hij zijn dorp helpen de mist te verdrijven? Hij was pas tien jaar en slechts een eenvoudige geitenhoeder. Daar in het donker stond Yaro op en spreidde wanhopig zijn armen naar de hemel. Hij haalde diep adem en slaakte een door merg en been gaande kreet, die zich als een echo verspreidde over de bergen. De rustende bergwind schrok er wakker van.

Balla de Griot schoot rechtop in zijn bed. Zo snel dat Yungo, zijn vreemde vogel, van schrik wakker werd en helemaal groen van kleur werd. 'Is het al elf uur?', riep Yungo hoopvol en schudde zich uit. 'Nee', antwoordde Balla afwezig, 'het is nog geen 11 uur, Yungo. Nog even geduld alsjeblieft.' 'Ik heb anders wel zin in een kiwi, hoor!', zei Yungo teleurgesteld en werd langzaam blauw. Maar Balla had geen rust meer. Hij was afwezig en hoorde de irritatie in Yungo's stem niet.

Balla had die nacht de oproep van de Wijzen van de Wereld ontvangen. Zijn hulp was nodig. Hij appte Aimée en haar grote zus Makeda met het verzoek om hem zo snel mogelijk te ontmoeten onder de grote boom in het Woud der Legendes.

Hujambo Aimée en Makeda. Goedemorgen. Kunnen jullie zo snel mogelijk naar het Woud der Legendes komen? Ik heb jullie hulp nodig! Groet, Balla de Griot

Hij kleepte zich aan en pakte zijn praatstok. Die nam hij altijd mee als er iets belangrijks te bespreken viel. 'Ho, ho', zei Yungo resoluut, 'dat gaat zomaar niet. Waar gaan we naar toe, Balla? Als we op pad gaan, dan ga ik mee!' Yungo klemde zich direct stevig vast aan de praatstok.

Waarom Anansi de Spin acht dunne poten heeft

Heel lang geleden was er een spin genaamd Anansi. Alhoewel zijn vrouw heerlijk kon koken vond hij het eten van anderen altijd veeeeel lekkerder.

Op een dag stopte hij bij het holletje van zijn goede vriend Konijn. 'Ik ruik heerlijke groenten in je kookpot,' riep Anansi opgewonden uit. 'Het eten is bijna klaar,' zei Konijn, 'kom gezellig eten.' 'Heel graag Konijn, maar ik moet eerst nog ergens naar toe,' zei Anansi snel. Hij was bang dat Konijn hem zoals altijd zou vragen om klusjes te doen. Hij was nu eenmaal liever lui dan moe. 'Ik weet wat,' zei Anansi, 'ik draai een web. Ik knoop het ene uiteinde om mijn pootje en het andere aan je groentepot. Als het eten klaar is, trek je aan het web en dan kom ik er direct aan!' Konijn vond dat een geweldig idee en zo gebeurde het.

'Hmmm, ik ruik bonen,' snoof Anansi terwijl hij verder liep. 'Lekker! Ik ben gek op bonen!' 'Kom dan bij ons bonen eten,' riepen de apen gastvrij, 'ze zijn bijna gaar.' 'Ik zou Vader Aap graag weer eens willen zien,' zei Anansi. Weer stelde hij voor om een web te draaien met het ene uiteinde om zijn pootje gebonden en het andere uiteinde aan de grote bonenpot. De kinderen van Vader Aap vonden dat een geweldig idee en zo gebeurde het.

'Ik ruik zoete aardappelen,' snoof Anansi opgewekt terwijl hij slenterde, 'met honing!' 'Klopt!' zei het Varkentje, 'mijn pot zit vol met zoete aardappelen en honing! Kom je mee-eten?' 'Ik zou het heel graag willen,' zei Anansi. Weer stelde hij voor om een web te draaien, met het ene uiteinde om zijn pootje gebonden en het ene uiteinde vastgemaakt aan de zoete aardappelpot. Varkentje vond dat een geweldig idee en zo gebeurde het.

Tegen de tijd dat Anansi bij de rivier aankwam, had hij een web aan elk van zijn acht poten gebonden. 'Oh, wat heb ik toch altijd goede ideeën,' zei Anansi trots, 'ik vraag me af welke pot het eerst klaar is.' Op dat moment voelde Anansi een ruk aan een van zijn pootjes. 'Ah,' zei Anansi, 'dat is de draad die aan de groentepot van Konijn is gebonden.' Hij voelde nog een ruk, en nog een, en nog een. Drie draden trokken tegelijkertijd aan Anansi's poten! 'Oh jeetje,' zei Anansi geschrokken, terwijl hij de vierde draad aan een van zijn pootjes voelde trekken. Toen was daar ook de vijfde, de zesde, de zevende en de achtste. Iedereen trok tegelijkertijd aan de draden. Zijn pootjes werden dunner en dunner. Anansi rolde zich snel op en sprong de rivier in. Daar spoelde hij snel alle draden en webben weg. 'Oh jeetje,' zuchtte Anansi met een pijnlijk gezicht. 'Misschien was dit toch niet zo'n goed idee.'

En zo komt het dat Anansi de Spin tot op de dag van vandaag acht dunne poten heeft en hij die dag geen eten had.

De
Eenhoorn
van de
Blauwe
Nijl

Ethiopië

MAAR HET GEVAAR IS NIET GEWEKEN...

EVEN BIJKOMEN HARISH! IK BEN ER MOE VAN.

JA, IK OOK.

STIL BUJET, IK RUIK IETS... BRRR!

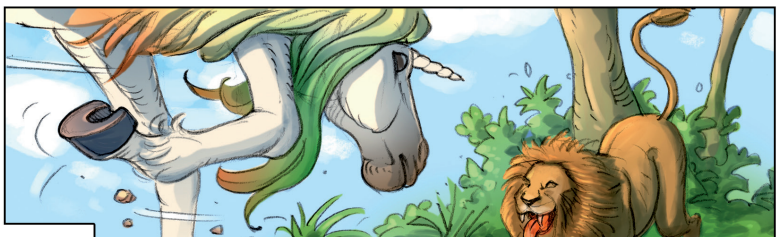
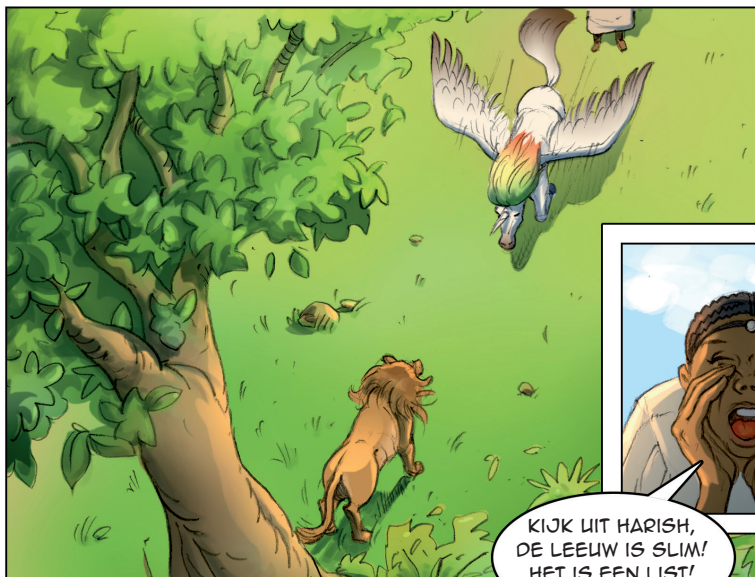
EEN LEEUW, GAUW VERSTOP JE IN HET STRUIKGEWAS! HIJ RUIKT ONS.

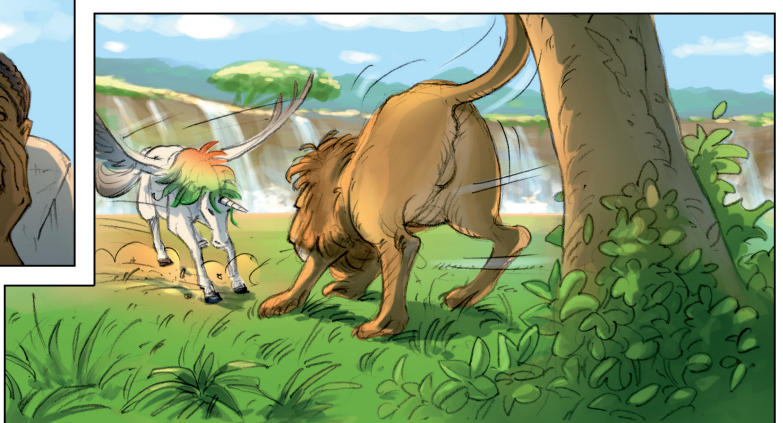
TE LAAT...

HARISH WIL BUJET BESCHERMEN TEGEN HET GEVAAR. DESNOODS TEN KOSTE VAN ZIJN EIGEN LEVEN.

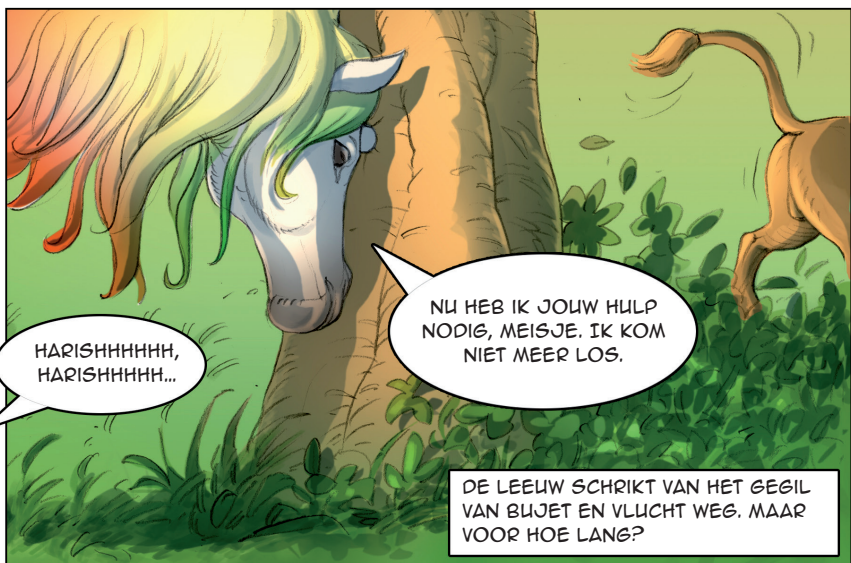
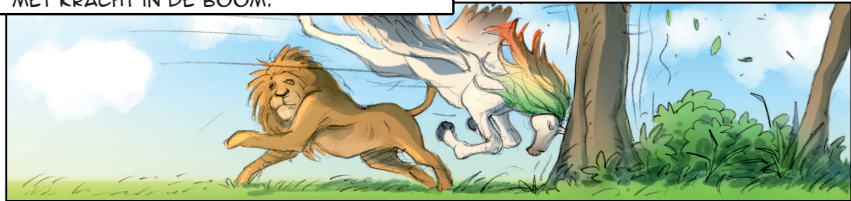
RAWRRR...

KIJK UIT HARISH, DE LEEUW IS SLIM! HET IS EEN LIST! AHHHH!

MAAR DE LEEUW WAS DAAROP BEDACHT. HIJ TREKT ZICH VLEGENSVLUG TERUG EN DAARDOOR SCHIET HARISH HEM IN VOLLE VAART VOORBIJ EN RAMT ZIJN HOORN MET KRACHT IN DE BOOM.

HARISHHHHHH, HARISHHHHHH...

NU HEB IK JOUW HULP NODIG, MEISJE. IK KOM NIET MEER LOS.

DE LEEUW SCHRIKT VAN HET GEGIL VAN BUJET EN VLUCHT WEG. MAAR VOOR HOE LANG?

MAAR HOE? IK WEET NIET HOE!

GEBRUIK ALLE KRACHT DIE JE HEBT, BUJET!

ROEP MIJN VRIEND DE WIND, ZODAT DE BOMEN GAAN BEWEGEN. ROEP DE DIEREN, DAN KUNNEN ZE KOMEN HELPEN! DAT IS MIJN ENIGE KANS.

BUJET IS IN PANIEK. DE ROLLEN ZIJN OMGEDRAAID. HET IS NU ECHT HAAR BEURT OM HAAR VRIEND TE REDDEN. MAAR HOE ROEPT ZE DE WIND?

Harish: Don't you worry! Every little thing is gonna be alright!

Harish, de eenhoorn, woont al eeuwen in het woud van Koning Kaleb bij de stad Axum in Ethiopië. Hij kan zich daar namelijk goed verstoppen! Maar 's avonds laat, als het maanlicht over het woud begint te schijnen, komt hij tevoorschijn. Hij heeft een belangrijke taak te volbrengen: hij zorgt voor het water van de Blauwe Nijl. De wilde dieren vertrouwen erop dat hij hun drinkwater weer helder en fris komt maken.

Hoe hij dat doet? Nou gewoon, door zijn prachtige hoorn met magische krachten in het water te steken en dat om te woelen.

Waarom Harish de dieren helpt? Zij geloven immers heilig in hem, in tegenstelling tot grote mensen. Grote mensen helpen doet hij niet meer. Hij laat zich zelfs niet meer aan hen zien.

Maar er is een uitzondering. Heel, heel soms laat hij zich zien aan een kind. Kinderen kan hij niet weerstaan. Zij geloven tenminste in eenhoorns. Het is fijn als er in je geloofd wordt. Een kind neemt hij graag mee op avontuur langs de Blauwe Nijl. Dat kan best gevaarlijk zijn, omdat ze soms zijn enige vijand, de leeuw, tegenkomen. Dan is het oppassen geblazen.

Dat Harish van reggae muziek houdt, kun je aan de kleuren van zijn manen zien. Rood, geel en groen zijn echte reggae kleuren. Hij kent veel reggaeliedjes. Als hij de Nijl weer gezuiverd heeft, is hij blij. Dan schudt hij zijn hoofd en danst op het ritme van de muziek, maar alleen als niemand hem ziet!

Wist je dat Harish een Afrikaanse eenhoorn is?

Harish heeft op zijn achterwerk dezelfde strepen als een zebra. Die komen in het wild alleen maar in Afrika voor. Zijn manen hebben niet alleen reggae kleuren, maar ook die van de Ethiopische vlag.

Hebben er echt eenhoorns in Ethiopië geleefd?

Dat zou best eens kunnen! Er zijn namelijk vele legendes die dat vertellen. De mooiste is wel die van de ontdekkingsreiziger Cosmas. Hij bezocht rond het jaar 550 de stad Axum. Volgens zijn reisdagboek treft hij daar iets heel bijzonders aan: vier grote gouden eenhoorns op het kasteel van koning Kaleb! Deze koning was dus een echte eenhoornfan!

Zit er ook een eenhoorn in jou?

Vast! Een eenhoorn is niet alleen magisch en lief. Hij beschikt over een geweldige superpower: hij kan vliegen! Daarmee kan en durft hij alles aan! Hij laat zo zien dat er heel veel mogelijk is.

De eenhoorn brengt geluk aan wie het kan gebruiken! Hij zorgt dan ook graag voor dieren, de aarde en mensen. Een eenhoorn is anders dan andere dieren en daar is hij super trots op.

Wat is jouw superpower?

Je weet het vast. Nou, geef dan je schitterende manen de vrijheid. Gooi ze los! Zorg ervoor dat je gouden hoeven stevig staan en geef jouw superpower de ruimte!

De Gouden
Troon
van de
Ashanti

Ghana

HET IS NOG VROEG ALS OSEI OPSTAAT. HET DUURT NIET LANG MEER VOORDAT DE ZON OPKOMT. ZIJN MOEDER IS GEKOMEN OM HEM TE HELPEN MET AANKLEDEN.

MOEDER,
DANK VOOR UW HULP.
IK BEN ER KLAAR VOOR.
LATEN WE GAAN.

AKWAABA! WELKOM,
GEEËRDE GASTEN! WELKOM OP DE
GROTE DURBAR! DE WIJDING VAN
DE NIEUWE KONING! KONING OSEI
KOFI TUTU!

ZO BEGINT HET LEVEN VAN OSEI ALS DE NIEUWE KONING VAN DE AKAN. EEN KONING BEROEMD OM ZIJN EERLIJKE RECHTSpraak.